

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 299-1907)

Originalt emne

Redningshjem

Vandforsyning og Vandværk

*Vandforsyning og Vandværk/Vandledninger, Vandhaner, Vandopstandere,
Vandafgift*

Uddrag fra byrådsmødet den 5. september 1907 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 299-1907)

I Anledning afet Andragende

fra Pleje- og Børnehjemmet "Bethesda" om, at der maatte blive ført en Ledning fra Byens Vandforsyning til Hjemmets Bygning ved Skovangsvej, forelaa der følgende Indstilling:

"Udvalget indstiller, at der fra Ledningen i Niels Ebbesensvej lægges en 4 " Ledning gennem Skovangsvej op til Hjemmet, og at Kommunen forskudsvis afholder denne Udgift, indtil Bebyggelse ved Vejen finder Sted, paa Betingelse af, at Hjemmet betaler en Gang for alle en Afgift af 2 Kr. pr. løb. Al. Facade og afholder samtlige Udgifter ved Vandindlæget fra Hovedledningen at regne.

Udgiften ved Lægningen af Ledningen andrager ca. 4100 Kr., hvilket Beløb Udvalget henstiller til Byraadet at faa anvist snarest mulig".

Samuelson oplyste, at "Bethesda" i lang Tid havde savnet Vand, og at Udvalget af Hensyn til Hjemmets ca. 25 Beboere anbefalede Indstillingen. Den af Udvalget foreslaaede Ordning var ikke ny, da samme Fremgangsmaade var praktiseret overfor Beboerne ved Skovangsvej.

Lottrup spurgte, om den projekterede Ledning var stor nok til at forsyne andre end "Betesda", og om den eventuelt kunde forlænges, hvad muligvis kunde faa Betydning for en Del Haveejere.

Mousten ønskede oplyst, om der paa "Betesda" skulde indføres Vandur.

Samuelson mindede om, at Vandure ikke var obligatorisk indført.

Vestesen fandt Beløbet paafaldende stort for at skaffe 25 Mennesker Vand og mente, at det burde undersøges, om der ikke kunde skaffes Vand ved at grave en ny Brønd. Han sympatiserede med Tanken om at hjælpe Hjemmet, men kunde ikke tilraade, at man fulgte Udvalgets Forslag.

Den Maade, et lignende Forhold i sin Tid var blevet ordnet paa ved Skowangen, var ikke efterlignelsesværdig og burde ikke gentages.

Nørgaard var forbavset over, at det skulde være nødvendigt at anvende saa stort et Beløb, da dette maatte betragtes som en Gave til "Betesda", og mente nok, man kunde nøjes med et Anlæg til 3000 Kr., hvorved der kunde skaffes Vand i Kælderen paa "Betesda", hvad Hjemmets Forstanderinde vilde være særdeles tilfreds med.

Man skulde helst bort fra at ordne den Slags Forhold ved, at Kommunen stod i Forskud, men netop fordi det gjaldt en Gave til en human Institution, kunde han ved denne Lejlighed gøre en Undtagelse.

Jakob Jensen forstod ikke, hvorfor Sagen skulde behandles for lukkede Døre, og hævdede, at Byraadet forlængst havde taget Standpunkt mod at staa i Forskud for saadanne Anlæg.

Det vilde have været ønskeligt, om Udvalget samtidig kunde have fremkommet med Tilbud fra Haveejere om at tage Vand fra Ledningen, for at anvende 6000 Kr. for at skaffe en eneste Ejendom Vand var dog temmelig meget. Det vilde hverken være vanskeligt' eller dyrt at gøre Brønden dybere, og dels af Hensyn til den store Bekostning og dels af Hensyn til Konsekvenserne burde Forslaget forkastes.

Mikael Johansen tilraadede at følge Udvalgets Indstilling. Kommunen havde moralsk Forpligtelse til at skaffe Vand ikke blot til s Betesda", men til hele Strækningen deroppe, som ikke blev bebygget, før der førtes Vand derop.

"Betesda" havde ofret meget for at faa Vand ved en Brønd, men dette var vist umuligt, og

det vilde være meget urigtigt at følge Hr. Nørgaards Forslag, hvorefter man ikke kunde være sikker paa, at der altid var Vand, endog blot i Kælderen.

Samuel sen oplyste, at Udvalget havde ønsket Sagen behandlet for lukkede Døre af Hensyn til en lignende Sag, der snart vilde komme til at foreligge angaaende Katrinebjergs Vandforsyning.

Efter Hr. Nørgaards Forslag vilde Pengene omtrent være spildt, da "Betesda" saa ikke hver Dag kunde være sikker paa at have Vand; maaske kunde det nok siges, at Anlægget vilde være en Gave til Hjemmet, men dette var heller ikke nogen Spekulationsforretning, og det var utvivlsomt, at en Ledning vilde fremskynde Bebyggelsen.

Nørgaard mente, ifølge Udsagn fra Stadsingeniøren, at der ved Hjælp af et Anlæg til 3000 Kr. altid vilde være Vand i "Betesda"s Kælder. Han fremhævede det uheldige i, at Kommunen kom ind paa at staa i Forskud for den Slags Anlæg, og fandt det principstridigt at gaa med dertil, hvis man ikke betragtede Ledningen som en Gave til Hjemmet.

Simonsen var ikke sikker paa, at det vilde være umuligt at skaffe "Betesda" Vand ved en Brønd, og anbefalede, at Sagen blev sendt tilbage til Udvalget, for at dette kunde skaffe Oplysning om, hvorvidt der kunde afsættes Vand fra den paatænkte Ledning til andre end "Betesda".

Jakob Jensen havde, med Bebyggelsen paa Kristiansbjerg for Øje, Grund til at antage, at det vilde vare meget længe, inden der foregik nogen nævneværdig Bebyggelse ved den paatænkte Ledning.

Hvis Udvalgets Indstilling blev vedtaget, vilde det blive meget vanskeligt at forhandle med Beboerne af Katrinebjerg, for selv om Sagen nu blev drøftet i et lukket Møde, vilde den dog ikke længe være nogen Hemmelighed.

Mikael Johansen hævdede, at Stadsingeniørens Udtalelse gik ud paa, at der kun en Gang om Ugen kunde skaffes Vand til "Betesda" ved et Anlæg til 3000 Kr.

Nørgaard maatte antage, at Stadsingeniøren havde udtalt sig noget vagt saavel overfor Hr. Johansen som overfor ham selv. Han vilde anse det for et farligt Skraaplan at komme ind paa, at enhver, der byggede paa Aarhus Mark, kunde forlange Vandledning til sin Ejendom.

Mousten kunde give Hr. Nørgaard Ret i, at Ledningen til de 3000 Kr. vilde være en Gave til "Betesda", da det var usikkert, om den vilde blive benyttet af Haveejerne, og da den ikke

kunde benyttes af de Bygninger, som muligvis vilde blive bygget. Hvis Udvalgets Indstilling blev vedtaget, kunde det dog være, at der blev opført et Hus eller to.

Sabroe ønskede helst Sagen afvist. Missionen talte mange rige Folk, som nok kunde afse noget for at komme Hjemmet til Hjælp; men skulde Kommunen hjælpe, skulde der gøres noget rationelt.

Samuelson anbefalede atter Indstillingen og saa ingen Grund til at udsætte Sagen.

Nørgaard havde forstaaet Stadsingeniøren saaledes, at en Ledning til 3000 Kr. kunde gøre god Fyldest, men kunde den ikke det, vilde han henstille, at Udvalget tog de faldne Udtalelser til Efterretning og søgte at faa en Ordning med Haveejerne.

Harald Jensen syntes, man skulde slutte sig til Hr. Vestesens Forslag om at faa undersøgt Muligheden af at skaffe "Betesda" Vand ved en Brønd.

Samuelson gik ikke gerne med til at faa gravet en Brønd og mindede om, at Brøndene paa Kristiansbjerg var blevet nedlagt, fordi de var sundhedsfarlige. Ledningen til 3000 Kr. ansaa han for utilstrækkelig.

Jakob Jensen mente, at da Ledningen til 3000 Kr. skulde komme fra Skowangen, maatte den være i Stand til at forsyne Strækningen op til "Betesda med Vand.

Lottrup gjorde gældende, at det omtalte Kvarter ikke kunde faa Vand fra Ledningen til 3000 Kr, fordi det laa for højt. Han kunde ikke tilraade, at man gravede Brønde, da disses Vand vilde komme fra Markerne.

Müller ansaa Brøndgravning for haabløst, da Lerlaget var saa dybt, at der ingen egentlig vandførende Lag fandtes. Skulde man skaffe "Betesda" Vand, maatte man gaa rationelt til Værks, og han ønskede derfor at anbefale Udvalgets Indstilling, som han gerne saa afgjort med det samme.

Harald Jensen savnede en autentisk Udtalelse om Umuligheden af at skaffe Vand ved en Brønd. Hvis en saadan Udtalelse forelaa, kunde han være tilbøjelig til at støtte Udvalgets Indstilling.

Vestesen gjorde gældende, at man trængte til flere Oplysninger end de foreliggende. Hvis Ledningen til de 3000 Kr. ikke kunde benyttes af andre end "Betesda", burde den ikke lægges. Vel var de mange daarligt satte Brønde paa Kristiansbjerg blevet nedlagt, men derfor var der dog intet til Hinder for, at en enkelt Ejendom fik sin Vandforsyning ved en

Brønd.

Han vilde anbefale, at Udvalget tog Sagen tilbage.

Samuelson tog Udvalgets Forslag tilbage.

Sabroe fandt det naturligt, at "Betesda"s Bestyrelse gjorde noget for at skaffe Midler til Veje til Hjemmets Vandforsyning, saa meget mere som Missionen havde rige Midler, og som de sikkert kunde faa Statstilskud.

Sagen gaar tilbage til Vandværksudvalget.

